

ข่าวหุ้น

Khao Hoon
Circulation: 90,000
Ad Rate: 1,100

Section: First Section/หน้าแรก

วันที่: พุธที่ 23 กรกฎาคม 2563

ปีที่: 26

ฉบับที่: 6505

หน้า: 1(ล่างขวา), 28

Col.Inch: 48.68

Ad Value: 53,548

PRValue (x3): 160,644

ศิลปิน: สีสี่

หัวข้อข่าว: ร.ฟ.ท.พ่ายโฮปเวลล์ จ่ายค่าไถ่ 2.5หมื่นล้าน

ร.ฟ.ท.พ่ายโฮปเวลล์ จ่ายค่าไถ่ 2.5หมื่นล้าน

สุดทาง! “ร.ฟ.ท.” พ่ายโฮปเวลล์แล้ว วานนี้ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา มีผลให้ “ร.ฟ.ท.” ต้องชดใช้ค่าเสียหายแก่โฮปเวลล์ ไม่ต่ำกว่า 25,000 ล้านบาท

ผู้สื่อข่าวรายงานว่า วานนี้ (22 ก.ค. 2563) ศาล

อ่านต่อ
หน้า 28

ร.ฟ.ท.

ปกครองสูงสุดมีคำสั่งยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น ไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา (คดีโฮปเวลล์) กรณีสืบเนื่องจากกระทรวงคมนาคม และการรถไฟแห่งประเทศไทย (ร.ฟ.ท.) ยื่นคำร้องต่อศาลปกครองขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ โดยอ้างว่ามีการรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาดและมีพยานหลักฐานใหม่ อันอาจทำให้ข้อเท็จจริงเปลี่ยนแปลงไป

ทั้งนี้ จากคำสั่งศาลปกครองสูงสุดที่ยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้นดังกล่าว เป็นผลให้กระทรวงคมนาคม โดยร.ฟ.ท.ต้องปฏิบัติตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการเมื่อวันที่ 8 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 คือ กระทรวงคมนาคมโดยร.ฟ.ท.จะต้องคืนเงินค่าก่อสร้างและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แก่บริษัท โฮปเวลล์ฯ รวม 11,888 ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยร้อยละ 7.5 ต่อปี ให้แล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับจากวันที่คดีถึงที่สุด รวมทั้งให้คืนหนังสือคำประกันมูลค่า 500 ล้านบาท ที่ออกโดยธนาคารกรุงเทพ ซึ่งประกอบด้วยเงินที่บริษัทได้ชำระเป็นค่าตอบแทนจากการใช้ประโยชน์จากที่ดินของร.ฟ.ท.ถึงก่อนวันบอกเลิกสัญญาเป็นเงิน 2,850 ล้านบาท รวมถึงเงินค่าออกหนังสือคำประกัน 38 ล้านบาท และเงินค่าก่อสร้าง 9,000 ล้านบาท รวมมูลค่าทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 2.5 หมื่นล้านบาท

สำหรับรายละเอียดที่ศาลปกครองสูงสุดยืนตามคำสั่งศาลปกครองชั้นต้น มีสาระสำคัญคือ เมื่อวันที่ 23 สิงหาคม 2562 ศาล

ปกครองกลางมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ ในคดีหมายเลขดำที่ 107/2552, 2038/2551, 1379/2552 คดีหมายเลขแดงที่ 366-368/2557 ระหว่างผู้ร้องคือ กระทรวงคมนาคม ที่ 1/ ร.ฟ.ท.ที่ 2 และผู้คัดค้านคือ บริษัท โฮปเวลล์ (ประเทศไทย) จำกัด ซึ่งคดีดังกล่าวศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2562 ให้บังคับตามคำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการ ข้อพิพาทหมายเลขดำที่ 119/2547 หมายเลขแดงที่ 64/2551 ลงวันที่ 30 กันยายน 2551 ที่ให้ผู้ร้องทั้งสองคืนเงินค่าตอบแทนที่ผู้คัดค้านชำระและใช้เงินในการก่อสร้างโครงการพร้อมดอกเบี้ยให้แก่ผู้คัดค้าน

โดยผู้ร้องทั้งสองได้มีคำร้องยื่นต่อศาลปกครองกลางขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ โดยอ้างว่าศาลปกครองสูงสุดรับฟังข้อเท็จจริงผิดพลาด และมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานกรณีโฮปเวลล์ ซึ่งหากได้พยานหลักฐานใหม่ จะนำเสนอศาลปกครองสูงสุดต่อไป ทั้งได้แย้งเรื่องความสามารถในการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวในประเทศของผู้คัดค้าน ในขณะที่เข้าทำสัญญาพิพาท รวมทั้งอ้างว่าการที่ศาลปกครองสูงสุดมิได้ยื่นอุทธรณ์ให้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยในประเด็นเนื้อหาแห่งคดีถือว่าเป็นข้อบกพร่องในกระบวนการยุติธรรม ศาลปกครองกลางวินิจฉัยคำร้องขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่ว่า ข้อเท็จจริงที่ผู้ร้องทั้งสองได้แย้งประเด็นที่ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยเรื่องระยะเวลาการใช้สิทธิเสนอข้อพิพาทต่ออนุญาโตตุลาการ การเลิกกันของ

สัญญาพิพาท และการกลับคืนสู่ฐานะเดิมของผู้ร้องทั้งสองและผู้คัดค้าน มีลักษณะเป็นการโต้แย้งดุลพินิจในการพิพากษาคดีและผลของคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด

สำหรับกรณีที่ศาลปกครองสูงสุดมิได้ยื่นอุทธรณ์ให้ศาลปกครองชั้นต้นวินิจฉัยนั้น เป็นดุลพินิจของศาลปกครองสูงสุดที่จะวินิจฉัยข้อพิพาทตามคำอุทธรณ์ได้เอง ไม่มีบทกฎหมายที่บังคับให้ศาลปกครองสูงสุดต้องส่งคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ยังมิได้ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายหรือระเบียบวิธีพิจารณาคดีปกครองกลับไปให้พิจารณาพิพากษาใหม่ทุกกรณี

ทั้งนี้ ศาลปกครองสูงสุดได้วินิจฉัยแล้วว่าคดีมีข้อเท็จจริงเพียงพอที่ศาลปกครองสูงสุดจะพิจารณาพิพากษาชี้ขาดคดีต่อไปได้ เพื่อประโยชน์แก่การพิจารณาพิพากษาคดี จึงไม่ถือว่ามิชอบกพร่องสำคัญในกระบวนการพิจารณาพิพากษาที่ทำให้ผลของคดีไม่มีความยุติธรรม

ส่วนข้อโต้แย้งเรื่องความสามารถของผู้คัดค้านในขณะเข้าทำสัญญาว่าเป็นการดำเนินการของคนต่างด้าวนั้น เอกสารหลักฐานดังกล่าวมิได้เป็นพยานหลักฐานที่ปรากฏขึ้นใหม่ อันมีผลทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ อีกทั้งในขณะที่ยื่นคำขอให้พิจารณาคดีใหม่นี้ ผู้ร้องทั้งสองไม่มีพยานหลักฐานที่จะนำเสนอต่อศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นพยานหลักฐานใหม่อันมีผลทำให้ข้อเท็จจริงที่ฟังยุติแล้วเปลี่ยนแปลงไปในสาระสำคัญ คำขอให้ศาลพิจารณาคดีใหม่จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา 75 วรรคหนึ่ง (1) และ (3) ประกอบวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ศาลปกครองกลางจึงมีคำสั่งไม่รับคำขอให้พิจารณาคดีใหม่ไว้พิจารณา